

Kocsis püspök atya a keresztény közösségek fontosságáról

Beszélgetés Kocsis Fülöp görög katolikus püspök atyával

Ön, mint az egyház püspöke, mit gondol a közösségekről, az egyházi csoportokról?

Ennek teológiai jelentősége van. A közösség nem csak egy csoport, amelyben jól érzik magukat az emberek, hanem az egyházi közösségben Isten szentháromságos közössége jelenik meg. Amikor az ember közösségre vágyik, akkor valójában a szíve mélyén azt tapasztalja meg, hogy ő az Isten közösségébe szeretne tartozni. Hogyha mi Isten képére vagyunk alkotva, akkor belénk van táplálva az, hogy a közösségben tudunk igazán élni és fejlődni. Ahogy Isten is (Atya - Fiú - Szentlélek) misztikus közösségben él, az ő képmásaként mi is közösségre vágyunk. Tehát ez a keresztény és istenkövető életnek alappillére, hogy a

kereszténységünket közösségben tudjuk csak megélni. Egyrészt, ahogy eddig mondtam, én vágyom a közösségre, mégpedig azért, mert végső eredményben, végső értelmezésben az isteni közösségre vágyom, másrészt pedig azért, mert magát az isteni életet, a szeretet alaptörvényét nem lehet megélni magányosan. A szeretet parancsát csak közösségben tudjuk megélni és ezért az egyház kezdettől fogva gyülekezetekre, egybejövő közösségekre épül.

Az Ön személyes életében, akár mint szerzetes, vagy akár mint lelkipásztor, mit jelent a közösség a gyakorlatban?

Bevallom, hogy a szerzetes közösségben sokkal inkább megélhettem ennek a szépségét. Tehát a szerzetes közösség még kézzelfoghatóbban teológiai közösség. Mert ott azért vagyunk együtt, hogy Istennek éljünk, mivel Isten hoz bennünket össze nyilvánvalóan. Az egyházközösségben persze én is megküzdöttem azzal, hogy az emberek nem mindig úgy viselkednek, úgy élnek, ahogy egy közösségben élni kellene. A papnak nagy feladata, hogy elvezesse őket arra, mit jelent a közösség. A közösség az a közeg, ahol nekem feladatom van, persze és ahonnan merítem az erőt, hogy a keresztény életet élhessem. Püspökként pedig arra törekszem, hogy minden egyes intézményünk egyben keresztény közösség is legyen. Tehát az iskolák tantestületei, az óvodák pedagógusai és a szociális gyermekvédelmi hálózat munkacsoportjai is mind keresztény közösséggé kovácsolódnak össze. Azért válunk egyháziivá, mert keresztény közösségben élünk, a munkánkat keresztény közösségben éljük meg. Azzal hogy rátesszük a pecsétet, meg olyan nevet adunk neki, amit szentről nevezünk el, attól még nem lesz keresztény. Tehát minden tevékenységünket vagy a közösségben, vagy a közösség vonatkozásában, a közösségből kell megélnünk.

Mielőtt Isten hívását megérezte, azelőtt Ön is eljárt közösségbe?

Igen. Abban az időben, a '80-as években, az ifjúsági élet nagyon aktív volt. Én is vágytam közösségbe. Szegeden a görög-katolikusok nagyon kevesen voltak, ezért a rómaiakhoz jártam.

Kocsis püspök atya a keresztény közösségek fontosságáról

Beszélgetés Kocsis Fülöp görög katolikus püspök atyával

A jezsuita templomban egy nagyon jó közösség volt. Ötvenen-hatvanan jöttünk össze: zenéltünk, kirándulásokat szerveztünk, előadásokat- és tanúságtételeket hallgattunk. Nagyon szerettem, beletartoztam én is ízig-vérig. Egy másik közösségünk is volt: a KEFÉT, azaz a Keresztény Fiatalok Építő Tábora, amelybe az ország minden pontjáról jöttünk össze. Ez egy fedőnév volt, hogy mi építő táborba megyünk – akkor, a kommunizmusban csak így lehetett fiataloknak táborozni. Valójában lelkigyakorlatokat szerveztünk. Közben tényleg dolgoztunk is: egy templomot felújítottunk, vagy segítettünk szüretelni... Tehát nekem is sokat számított fiataloként, hogy keresztény közösségbe tartozhattam.

Miért fontos tartozni valahova?

Az ember a közösségben tud kibontakozni igazán. Ott fölismerem, hogy milyen gyengéim, és milyen adottságaim, erényeim vannak. Tehát azért nagyon fontos a közösség, hogy az ember önmagát megismerje, mert különben csak úgy él a világban, azt követi, amit éppen a nagy tömeg és a divat diktál - ez nem élet. Ebben nem tud kibontakozni az emberi személyiség. A közösségben igen, mert vannak kapcsolatok, amelyek

eredményeképpen én magam is látom, hogy milyen vagyok. Tehát a közösség ebben elengedhetetlen, úgyszólván aki meg akarja ismerni önmagát, életét, életcélját, annak fontos, hogy a hitét közösségben élje meg.

Mi az, amit ön a legnagyobb veszélynek, vagy legnagyobb problémának lát, amire oda kell figyelnie annak, aki egy jézusi közösségben szeretne növekedni?

A keresztény közösségeknek, fiatalok közösségének egyik veszélye, hogy elfelejtenek kereszténnyé lenni, vagy elfelejtik ennek a törekvését. A közösségbe járás nekik feladat is, készítés is, hogy önmagukat egyre inkább mélyítsék, egyre jobban megismerjék, egyre jobban tevékenykedjenek is az egyházban a szolgálattétel által. Erre oda kell figyelni. A másik veszély: elmegyek a közösségbe, hogy én jól érezzem magam, és ha engem nem vesznek körül, vagy ott nincs elég jó barátom, akkor otthagynom. Nem, nem ezért megyek közösségbe, hanem azért, hogy én adhassak, fölfedezzem hol, mi módon tudom megélni a krisztusi szeretetet. Tehát én akarjak adni, ne pedig azt keressem, hogy nekem mit ad ez a közösség.

L. I.

Forrás: Felvezető I. évf. 1. szám